

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Euro Delta Danube Srl

Strona przeciwna: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 pkt 23 i art. 19 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności, zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1393 z dnia 4 maja 2016 r., należy interpretować w ten sposób, że nie przewidują one w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej nałożenia na wnioskującego o pomoc rolną kar administracyjnych za zawyżenie deklaracji na tej podstawie, iż korzysta on do celów rolniczych z obszarów, które zostały mu wydzierżawione pod obiekty akwakultury, bez uzyskania od wydzierżawiającego zgody na taką zmianę wykorzystania tych obszarów, w sytuacji gdy ów wnioskujący o pomoc posiada w odniesieniu do wspomnianych obszarów wystarczającą samodzielność przy prowadzeniu działalności rolniczej.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Polymeles Protodikeio Athinon – Grecja) – DP, SG/Trapeza Peiraios AE

(Sprawa C-243/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Artykuł 1 ust. 2 – Warunki umowne odzwierciedlające obowiązujące przepisy ustawowe lub wykonawcze – Wyłączenie z zakresu stosowania tej dyrektywy – Kredyt spłacany w walucie obcej – Warunek umowny odzwierciedlający przepis krajowy o charakterze względnie obowiązującym – Wpływ braku transpozycji tego art. 1 ust. 2 – Artykuł 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 – Kontrola nieuczciwego charakteru warunku umownego – Artykuł 8 – Wydanie lub utrzymanie przepisów krajowych zapewniających konsumentowi wyższy poziom ochrony – Wzajemne oddziaływanie tych różnych przepisów dyrektywy 93/13]

(2022/C 84/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Polymeles Protodikeio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DP, SG

Strona pozwana: Trapeza Peiraios AE

Sentencja

1) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on z zakresu stosowania tej dyrektywy warunek włączony do umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, który to warunek odzwierciedla krajowy przepis ustawowy lub wykonawczy o charakterze względnie obowiązującym, to znaczy mający domyślne zastosowanie w braku odmiennego uzgodnienia między stronami, nawet jeśli ów warunek nie był przedmiotem indywidualnych negocjacji.

- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunki umowne, o których mowa w tym art. 1 ust. 2, są wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy, nawet jeśli ów przepis nie został formalnie przetransponowany do porządku prawnego państwa członkowskiego, i w takim przypadku sądy tego państwa członkowskiego nie mogą uznać, iż art. 1 ust. 2 został włączony pośrednio do prawa krajowego w drodze transpozycji art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 te same dyrektywy.
- 3) Artykuł 8 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wydaniu lub utrzymaniu przepisów prawa krajowego skutkujących stosowaniem przewidzianego w tej dyrektywie systemu ochrony konsumentów do warunków umownych, o których mowa w art. 1 ust. 2 te same dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Gtflix Tv/DR

(Sprawa C-251/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 2 – Jurysdykcja szczególna w sprawach dotyczących czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego – Opublikowanie w Internecie wypowiedzi jakoby dyskredytujących osobę – Miejsce, w którym szkoda się urzeczywistniła – Sądy każdego z państw członkowskich, na którego terytorium treść umieszczona w sieci jest lub była dostępna]

(2022/C 84/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gtflix Tv

Strona przeciwna: DR

Sentencja

Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba, która, uznając, iż doszło do naruszenia jej praw poprzez rozpowszechnianie w Internecie dyskredytujących ją wypowiedzi, podejmuje jednocześnie działania, z jednej strony, w celu doprowadzenia do sprostowania dotyczących jej informacji i usunięcia dotyczących jej treści umieszczonych w sieci, a z drugiej strony w celu uzyskania naprawienia wynikających z tego umieszczenia w sieci szkód i krzywd, może żądać przed sądami każdego państwa członkowskiego, na terytorium którego wypowiedzi te są lub były dostępne, naprawienia szkody i krzywdy wyrządzonych na terytorium państwa członkowskiego siedziby sądu, do którego wniesiono powództwo, nawet jeśli sądy te nie są właściwe do rozpoznania żądania sprostowania i usunięcia.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.